

Hanna Maptunoğlu ya da takma adıyla Ali Seyyit ile haberleşmeye ve yazışmaya başlamamız karşılıklı tanışmadan birkaç ay önce başladı. 1982 yılının başlarıydı. Paris'te üç apartmanın işgalinden sonra Cephe adı konuyla ilgili geniş haber hemen bütün Türkçe gazetelerde fotoğraflı olarak yer almıştı. Hanna, Almanya'dan Paris'e gelip gidenler vasıtasıyla bana ulaştı ve ilk olarak "örgütün görüşlerindeki değişimleri" bilmek istediğini ilettili.

Adresine uzun mektuplar yazmaya başladım. Neden halk savaşını savunmuyoruz'dan başlayıp başka konulara kadar uzun açıklamalar yaptım. İlgimi çeken, bildiklerinden değişik şeyler yazmama karşın hiç itiraz etmemesiydi.

Aynı yılın yazına doğru Almanya'dan çağrılınca yeni pasaportumu kullanarak gidip birkaç kenti dolaşım. Hanna kongreye gitmişti. Ben oradayken döndü. Aman bir hava vardı ki, sormayın! Bana "ideolojik büro" üyesi olduğunu söyleyemedi, dalga geçeceğimden çekindi herhalde. Başkasından duydum.

Artık kepazeliğin bu kadarına da dayanamayacaktım. Bu olay bendeki ayrılma kararını kesinleştirdi. Hanna'yı da bir daha görmedim.

Almanya'da kalmaya başladığımda Hanna'nın artık bu ülkede olmadığını duydum. Bu ülkede yıllarca kalmış ve örgüt sorumlusu olmuştu ama insanlar üzerinde hiç etkisi yoktu. Bir şey de yapmamıştı, daha doğrusu bu ülkede ne yapılabileceğini bilmiyordu.

Tek çabası, yıllarca aynı evde kaldığı ama ayrılan insanları geri dönmeleri için ikna etmeye çalışmak olmuştu. Bunlardan Paris'teki bir geceye gelip iki gün kalan Ozan Şafak'ın anlattıkları ilginçtir:

"Bana, orada konuştunuz ve etkilendin, dedi. Ben de dedim ki: seninle aynı evde iki yıl kaldım. Sen iki yılda etkileyemeyip o adam iki günde etkilemişse, nedenini senin düşünmen gerekir." Yanlış hatırlamıyorsam 1983 yılıydı, Hanna'nın Suriye'de trafik kazasında öldüğünü duydum. İyi ki de duymuşum! Birkaç gün sonra Köln'de çok sayıda örgütün katıldığı eylem birliği toplantısı vardı. Toplantıya, o sırada halen azçok aktif olan Acilciler bir yazı getirdiler.

O günlerde Filistinli örgütler arasındaki çatışma bütün hızıyla sürüyordu ve çok sayıda ölü vardı. Yazıda, Hanna'nın Filistinliler arasındaki çatışmada öldüğü ve bunun kınanması gerektiği yazılıydı.

Toplantıdaki genel eğilim, Filistinliler arasındaki çatışmada taraf olmamak ve bu çatışmanın bir an önce bitirilmesini istemek yönündeydi. Söz aldım.

Hanna'nın trafik kazasında öldüğünü, ek olarak bizlerin Filistinliler arasındaki çatışmada Suriye'nin yanında yer almadığımızı açıkladım.

Konu bitti ve Hanna ile ilgili hiç bir açıklama yapılmadı.

Hani ne derler: Yalandan kim ölmüş! Böyle bir açıklama yapılsaydı, Muhaberat ve Cemil Esad'a koşulup, "bakın, Türkiye sosyalistleri yanımızda" denilecekti herhalde.

Hanna ile 1982 sonrasında bağı olanlar, kendisinin biraz değiştiğini, herşeyi kabullenmediğini, örgütteki bazı uygulamalara itiraz ettiğini anlatırlar ve eklerler: Ölümü bizim için pek de açık değildir!